

Nr 51.

Ankom till riksdagens kansli den 31 maj 1932 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

I en den 11 mars 1932 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 244, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 3, 35, 36, 37 och 50 §§ förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag och med iakttagande beträffande gravationsbevis av vad i 4 § stadgas, denna tariff:

	1		2		3		4		5	
	Avd.		Avd.		Avd.		Avd.		Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
Avskrift av — — — — —										
— — — — — se <i>Vattenbok</i> .										
› av handling, på grund av vilken lagfart eller inteckning sökes, varje ark	—	75	—	75	—	—	—	—	—	—
› annan, — — — — —										

	1		2		3		4		5	
	Avd.		Avd.		Avd.		Avd.		Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Bevis</i> angående — — — — — till allmän tolk förordnad . . .					<i>fritt</i>					
» angående inskrivningsdomares beslut, tecknat å företedd hand- ling, i lagfartsärende, där taxerings- värdet eller köpesumman för den egendom, som beviset avser, icke uppgår till 1 000 kronor					<i>fritt</i>					
i annat ärende dock att där i ärende rörande inteckning i järnväg bevis tecknas å tryckta eller gra- verade obligationer, som äro av lika lydelse eller skilja sig endast i avse- ende å littera eller num- mer, stämpelavgift utgår för allenast ett bevis.	1		2							
<i>Bevis</i> angående uppvisande av inteck- ningshandling, tecknat å hand- lingen					<i>fritt</i>					
» annat, av underdomstol eller där- städes anställd tjänsteman, — — — — — —										
<i>Fartygsregistret</i> , avskrift av, som enligt lagen om inteckning i fartyg meddelas inteckningsdomstolen .					<i>fri</i>					
<i>Fastighetsregister</i> , — — — — — — — — — —										
<i>Underrättelse</i> eller — — — — — — — — — — sinnessjuklagen . .					<i>fri</i>					
<i>Utdrag</i> av dombok eller protokoll; — — — — — — —										

35 §.

Då renoverat — — — de höra.

Vad sålunda stadgats skall, där protokoll ej föres, äga motsvarande tillämpning, då dagboken, vari stämpelavgifterna antecknas, insändes till hovrätten.

36 §.

1. De insända stämpeldelarna skola i hovrätterna granskas och med protokollen eller dagböckerna jämföras av den eller de tjänstemän, som enligt den

för vederbörande hovrätt gällande arbetsordning fått berörda arbete sig ålagt; och bör, i händelse granskningen utförts av annan tjänsteman än advokatfiskalen, de vid densamma befunda felaktigheter hos advokatfiskalen anmälas. För alla under ett år avlämnade protokoll och dagböcker bör granskningsarbetet vara fulländat senast inom slutet av det nästföljande året.

2. Finner advokatfiskalen — — — är föreskrivet.

37 §.

Å brädden — — — stämpelns belopp.

På enahanda — — — ägt rum.

Vad sålunda stadgats skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den i 35 § omförmälda dagboken.

50 §.

Åtal mot ämbets- eller tjänsteman för överträdelse av denna förordning anhängiggöres och utföres i den ordning, som i avseende på åtal för tjänstefel i allmänhet är föreskriven; dock att tiden för anställande av åtal för fel eller försummelse i avseende å stämpelbeläggning, för vilken enligt 35 § skall i hovrätt redovisas, beräknas till två år från den dag, då renoverat protokoll eller dagbok till hovrätten inkommit.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1933 utom i vad den avser ärenden angående inteckning i jordbruksinventarier, i vilken del förordningen träder i kraft den 1 juli 1932.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag, i den mån redogörelse ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Genom proposition nr 108 har Kungl. Maj:t för innevarande års riksdag framlagt förslag till lag med särskilda bestämmelser om handläggning av inskrivningsärenden. Detta förslag, som numera i huvudsak vunnit riksdagens bifall, har ansetts föranleda ändring i vissa delar av förordningen angående stämpelavgiften.

Ändring av stämpeln å vissa expeditioner.
Propositionen.

Enligt nämnda förslag skola inskrivningsärenden — varmed i förslaget avses ärenden angående lagfart å fång till fast egendom och inteckning i sådan egendom så ock andra ärenden, vilka efter vad därom är föreskrivet skola antecknas i lagfarts- eller inteckningsprotokollet — överflyttas från rätten till särskild inskrivningsdomare. Förslaget innehåller bland annat den nyheten,

att skyldighet åläggas de rättssökande att ingiva avskrifter av åberopade handlingar. I 7 § av lagförslaget har nämligen upptagits en bestämmelse, enligt vilken, då lagfart eller inteckning sökes, den till grund för ansökningen åberopade handlingen skall vara åtföljd av två till riktigheten styrkta avskrifter. För den händelse i något undantagsfall avskrifter ej ingivas, stadgar förslaget tillika, att inskrivningsdomaren skall mot fastställd avgift besörja handlingens avskrivande. I den nu föreliggande propositionen nr 244 har föreslagits, att sådan *avskrift av handling, på grund av vilken lagfart eller inteckning sökes*, upptages under särskild rubrik i stämpelförordningen med en stämpelsats av 75 öre för varje ark.

I förutnämnda förslag till lag med särskilda bestämmelser om handläggning av inskrivningsärenden upphävas de stadganden, 19 § lagfartsförordningen och 62 § inteckningsförordningen, vilka grunda skyldighet för domstolen att i inskrivningsärenden meddela särskilda utdrag av fastighetsboken. Såsom av motiven framgår är det vidare avsett, att — bortsett från vissa undantagsfall — den i expeditionslösenförordningen stadgade skyldigheten för de rättssökande att utlösa protokollsutdrag i inskrivningsärenden skall upphöra. Lagförslaget innehåller härjämte en bestämmelse, varigenom medgives rätt för Kungl. Maj:tt att beträffande viss domsaga eller stad meddela förordnande av innebörd, att lagfarts- och inteckningsprotokollen skola ersättas med s. k. aktsystem. I den mån protokollsföringen härigenom kommer att avskaffas, kan expediering av beslut självfallet ej längre ske genom meddelande av protokollsutdrag. Den föreslagna lagstiftningen innebär sålunda, att av nuvarande expeditioner allenast lagfartsbevis samt bevis å handling skola bibehållas. I det framlagda förslaget till ändringar i stämpelförordningen har nu föreslagits upptagande i förordningen av två nya rubriker, avseende dels bevis *angående inskrivningsdomares beslut, tecknat å företedd handling*, varvid skillnad gjorts mellan lagfartsärenden, där taxeringsvärdet eller köpesumman för den egendom, som beviset avser, icke uppgår till 1,000 kronor, i vilka fall stämpelavgift icke skulle utgå, och andra ärenden, i vilka bevis skulle stämpelbeläggas med 1 krona vid rådhusrätt och 2 kronor vid häradsrätt, samt dels *bevis angående uppvisande av inteckningshandling, tecknat å handlingen*, vilket skulle vara fritt från stämpel. Under förstnämnda rubrik har upptagits en modifierande bestämmelse till undvikande av att stämpel i vissa ärenden angående inteckning i järnväg uttages med högre belopp än enligt nu gällande expeditionssätt. Med hänsyn till det förändrade expeditionssättet har det jämväl synts påkallat att ur 3 § stämpelförordningen utesluta de därstädes förekommande rubriker, vilka hava avseende å utdrag av fastighetsbok.

Enligt 35 § stämpelförordningen skall, då renoverat exemplar av underrättsprotokoll över lagfarter, inteckningar m. m. till hovrätt insändas, därvid fogas de med nr 2 märkta delarna av de dubbla beläggningsstämplar, med vilka de till protokollen hörande handlingarna blivit försedda. Emellertid kommer i de domkretsar, där i följd av Konungens förordnande aktsystem skall vinna till-

lämpning, någon renovation av protokoll ej längre att ske. Med hänsyn till nu föreslagen anordning har det ansetts påkallat att till 35 § stämpelförordningen foga ett stadgande av innehåll, att nuvarande föreskrifter skola, där protokoll ej föres, äga motsvarande tillämpning, då dagbok, vari stämpelavgifterna antecknas, insändes till hovrätten. I anslutning härtill hava jämväl föreslagits vissa jämkningar i 36, 37 och 50 §§ stämpelförordningen.

I den föreliggande propositionen har vidare framhållits, hurusom vid ett genomförande av det genom proposition nr 106 till årets riksdag framlagda förslaget till lag om inteckning i jordbruksinventarier stämpelavgift kommer att utgå för expedition i sådant ärende med samma belopp som för expedition i ärende angående inteckning i fast egendom. Vad angår särskilt bevis, som skall utfärdas vid inteckningshandlings uppvisande för förnyelse, har detsamma ansetts lämpligen böra hänföras under den i stämpelförordningen upptagna rubriken *bevis annat*, där stämpelsatsen vid såväl rådhusrätt som häradsrätt utgör 1 krona.

Utskottet har icke funnit anledning till annan erinran mot de i ifrågavarande proposition föreslagna bestämmelserna än att, såsom första lagutskottet förordnat i sitt utlåtande nr 32 i anledning av förenämnda proposition nr 108, stämpelavgiften för avskrift av handling, på grund av vilken lagfart eller inteckning sökes, bör bestämmas till 25 öre i stället för i propositionen föreslagna 75 öre för ark.

Utöver de i propositionen upptagna ändringarna i stämpelförordningen har utskottet ansett sig böra föreslå en ytterligare ändring, som föranledes av omläggningen av inskrivningsärendenas behandling. Enligt förslaget härutinnan komma protokollsutdrag i ärenden angående inteckning i fast egendom ej längre att utfärdas annat än i undantagsfall. Det torde därför kunna ifrågasättas, om icke den med protokollsutdraget förknippade möjligheten till skydd mot inteckningsförfalskning bör ersättas med annan säkerhetsåtgärd. I detta syfte har utskottet ansett sig böra föreslå sådan ändring i 8 § stämpelförordningen, att skuldebrev skall åsättas inteckningskontrollstämpel å 25 öre icke blott, såsom hittills, då inteckning beviljas, utan även varje gång, skuldebrevet företes för förnyelse eller annan inteckningsåtgärd.

Med användande av sin grundlagsenligt tillkommande rätt att väcka förslag i bevillningsfrågor har utskottet ansett sig böra i förevarande sammanhang till behandling upptaga frågan om ändring av i 8 § stämpelförordningen meddelade bestämmelser angående stämpelavgift vid förvärfv av fast egendom på grund av tillskott till förening vid dennas bildande eller därefter.

Vid överlåtelse av fast egendom genom köp eller byte m. fl. fång skall överlåtelsehandling, då den företes för lagfart, förutom i visst undantagsfall, förses med stämpel. Stämpeln utgår i regel med 1 procent av egendomens värde, om densamma förvärvats av annan än aktiebolag eller bankbolag. För

*Utskottets
yttrande.*

Stämpelavgift vid förvärfv av fast egendom på grund av tillskott till förening.

Gällande bestämmelser och deras tillkomst.

sådant bolag utgör stämpeln 2 procent av egendomens värde med det undantag, att aktiebolag, som är berättigat att erhålla statslån från egnahemslånefonden eller jordförmedlingsfonden, ävensom bankbolag i fråga om förvärv av annan fastighet än sådan, som är avsedd för bankens inrymmande, skall erlägga stämpel med allenast 1 procent av egendomens värde.

Vid förvärv av fast egendom utav förening på grund av tillskott äger enligt nämnda författningsbestämmelse befrielse från stämpel rum, därest den tillskjutna fasta egendomen i avhandlingen icke åsatts högre värde än det belopp, för vilket den, som tillskjuter egendomen, själv förvärvat densamma, varjämte för de fall, då sistnämnda värde icke kan utrönas, lämnats vissa kompletterande föreskrifter. Har fast egendom förvärvats av bolag genom tillskott, äger under nyssnämnda förutsättning lindring rum i stämpelbeskattningen, i det att stämpeln utgår med 1 procent av egendomens värde eller hälften av vad eljest skolat utgå.

Stämpelförordningens rubriker om tillskott av fast egendom tillkommo enligt beslut vid 1921 års riksdag. Kungl. Maj:t hade i proposition nr 232 till sagda riksdag föreslagit, att stämpelavgiften vid tillskott skulla vara densamma som vid köp och byte av fast egendom. Motion hade emellertid väckts om avslag å Kungl. Maj:ts förslag. Bevillningsutskottet anförde i sitt betänkande nr 44 bland annat följande:

Det förekomme icke sällan, att, då bolag eller förening önskade förvärva fastighet, en eller flera av de intresserade inköpte fastigheten, vilken sedermera mot aktier eller andelar överlättes å bolaget eller föreningen. Ett sådant tillvägagångssätt, som avsåge att undgå den uppskrivning av priset för fastigheten, som visat sig ofta förekomma då ett bolag eller en förening uppträdde såsom hågad köpare, måste anses vara fullt lojalt. Vid bifall till vad Kungl. Maj:t i denna del föreslagit skulle, då det gällde bolag, tredubbel och, då fråga vore om förening, dubbel stämpelavgift komma att utkrävas, vilket icke hade syntts utskottet vara motiverat. Utskottet hade därför ansett sig böra förordna, att riksdagen så tillvida tillmötesginge det motionsvis framförda yrkandet i denna del, att såsom regel uppställdes, att vid bolags förvärv av ifrågasvarande art endast enkel stämpel uttoges samt vid förenings enahanda förvärv ingen stämpelplikt stadgades. Därigenom uprätthölls i realiteten de allmänna reglerna om stämpelns storlek. I syfte att förebygga missbruk hade utskottet dock ansett undantag böra stadgas för sådant fall, då egendomen vid dess överlåtande på bolaget eller föreningen åsatts högre värde än det, för vilket den som tillskote egendomen förvärvat densamma, varjämte för de tillfällen, då detta värde tilläventyrs icke kunde utrönas, vissa kompletterande bestämmelser ansetts erforderliga.

*Utskottets
yttrande.*

Det har kommit till utskottets kännedom, att den medgivna befrielsen från stämpelavgift vid tillskott i vissa fall av fast egendom till förening icke sällan föranlett missbruk. Sålunda har i en utskottet tillhandakommen, inom Stockholms rådhusrätt upprättad promemoria meddelats, att ansökningar om lagfart av dylika från stämpelplikt undantagna fäng, från att tidigare hava förekommit endast någon enstaka gång, under de senare åren vuxit i antal. För-

utom att fånget vore stämpelfritt, undanföredes fastigheten i kanske flertalet fall allmänna fastighetsmarknaden därigenom, att föreningen allt framgent bleve till namnet ägare till fastigheten, under det att faktiskt fastigheten erhöle ny ägare, allt eftersom medlemskapet i föreningen förändrades. Enligt vad i promemorian framhållits, syntes i allmänhet den person, som lämnat den fasta egendomen som tillskott till föreningen, praktiskt taget ensam förvärvat samtliga andelar i föreningen. Vid promemorian hava fogats förteckningar över av rådhusrätten beviljade lagfarter å fång utav ifrågavarande slag under år 1931, upptagande 34 fastigheter med ett sammanlagt värde av 17,292,320 kronor, samt under tiden $\frac{1}{1}$ — $\frac{17}{3}$ 1932, upptagande 33 fastigheter med ett värde av tillhopa 25,515,000 kronor.

Det förfaringssätt, som enligt vad av promemorian framgår använts i Stockholm, säkerligen uteslutande eller huvudsakligen i avsikt att undgå stämpelpfikt, har enligt inom utskottet lämnade uppgifter tillämpats även å andra orter. Det torde kunna antagas, att i den mån kännedomen om möjligheten att på dylikt sätt undgå överlåtelsestämpel sprides, förfaringssättet kommer att vinna ökad användning. Genom berörda tillvägagångssätt synes statsverket redan hava gått miste om avsevärda stämpelbelopp, och det torde kunna antagas, att i framtiden än större skatteförluster skola uppkomma, därest gällande lagstiftning på området lämnas orubbad. På grund härav har utskottet ansett angeläget, att utan dröjsmål åtgärder vidtagas till förekommande av omförmälta missbruk.

I nämnda syfte har inom utskottet ifrågasatts att i fråga om stämpelbeloppets storlek likställa de ekonomiska föreningarna med aktiebolagen. Ehuru flera skäl kunna anföras till stöd härför, har utskottet likväl icke velat föreslå en sådan åtgärd, närmast med hänsyn till att verkningarna av en dylik, av nämnda missförhållanden ej ovillkorligt påkallad allmän skärpning av de ekonomiska föreningarnas stämpelskatteplikt icke torde kunna fullt överblickas utan en närmare utredning av frågan. Utskottet har därvid närmast velat erinra om att i många fall med hänsyn till föremålet för sådan förenings verksamhet eller andra liknande förhållanden skäl kunna föreligga att icke för dylik förening stadga skyldighet att erlägga den högre stämpelavgiften. Utskottet har därför inskränkt sig till att såsom en provisorisk lösning föreslå borttagande av den förmån i stämpelhänseende, som givits föreningarna i fråga om förvärv av fast egendom genom tillskott. Det särskilda skäl 1921 års bevillningsutskott anförde till förmån för befrielse från eller lindring av stämpelpikten torde äga jämförelsevis ringa betydelse i fråga om föreningar, och vid ett bifall till vad utskottet föreslagit skulle likväl stämpelavgiften för en förening icke i något fall bliva högre än under i övrigt lika förhållanden för ett aktiebolag.

Utskottet har vidare ansett önskvärt, att den utredning rörande revision av stämpelförordningen, varom 1929 års riksdag anhållit, utan onödigt uppskov fullföljes och att vid densamma uppmärksamhet kommer att ägnas förevarande

spörsmål. Uppenbarligen i huvudsakligt syfte att vinna lindring i stämpelbeskattningen vid överlåtelse av fast egendom har särskilt under de senare åren ett stort antal bolags- och föreningsbildningar uppstått, vilka i realiteten utgöra enmansföretag. Den till bolaget eller föreningen överlåtna fastigheten har med andra ord »satts» på aktier eller föreningsandelar. Om en dylik sammanslutning önskar överlåta densamma tillhörig fast egendom, omfattar överlåtelsen visserligen formellt endast aktierna eller andelarna i sammanslutningen men faktiskt själva fastigheten. Härigenom undgår man vid överlåtelse den beskattning av värdeomsättning, som är avsedd att utgå vid övergång av äganderätt till fastighet från en person till en annan, och den fondstämpel, som skall erläggas vid överlåtelse av aktier, utgör i regel endast en ringa bråkdel av den stämpelavgift, som skolat utgå vid direkt överlåtelse av den fasta egendomen. Då det givetvis är angeläget, att en dylik ojämnhet i beskattningen så vitt möjligt undanröjes, har utskottet ansett sig böra fästa uppmärksamheten jämväl å detta spörsmål, vilket lämpligen synes böra undersökas i samband med frågan om revision av stämpelförordningen.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förvarande proposition, nr 244, icke kunnat oförändrad bifallas, för sin del antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, att 3, 8, 35, 36, 37 och 50 §§ förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag och med iakttagande beträffande gravationsbevis av vad i 4 § stadgas, denna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
Avskrift av										
— — se <i>Vattenbok</i> .										
» av handling, på grund av vilken lagfart eller inteckning sökes, varje ark	—	25	—	25	—	—	—	—	—	—
» annan, — — — — —										
<i>Bevis</i> angående										
till allmän tolk förordnad . . .										
» angående inskrivningsdomares beslut, tecknat å företedd handling,										
i lagfartsärende, där taxeringsvärdet eller köpesumman för den egendom, som beviset avser, icke uppgår till 1000 kronor										
i annat ärende	1		2							
dock att där i ärende rörande inteckning i järnväg bevis tecknas å tryckta eller graverade obligationer, som äro av lika lydelse eller skilja sig endast i avseende å littera eller nummer, stämpelavgift utgår med allenast för ett bevis.										
» angående uppvisande av inteckningshandling, tecknat å handlingen										
» annat, av underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman, — — — — —										
<i>Fartygsregistret</i> , avskrift av, som enligt lagen om inteckning i fartyg meddelas inteckningsdomstolen .										
<i>Fastighetsregister</i> , — — — — —										
<i>Underrättelse</i> eller — — — — —										
— — — sinnessjuklagen . .										
<i>Utdrag</i> av dombok eller protokoll; — — — — —										

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Förvärv av fast egendom på grund av tillskott vid bildande av förening eller på grund av tillskott efter föreningens bildande; fångeshandling därå: lika med avhandling om *Byte av fast egendom*.

Skuldebrev skall, — — — nedan sägs.

Då inteckning beviljas, skall, förutom den stämpel, varmed skuldebrev enligt vad nyss sagts må böra förses, jämväl inteckningskontrollstämpel anbringas å skuldebrevet.

Skuldebrev skall ock varje gång detsamma för förnyelse eller annan inteckningsåtgärd ingives till inteckningsdomstolen eller, där sådant enligt lag må ske, för ändamålet uppvisas vid annan underrätt, förses med inteckningskontrollstämpel, dock icke i fall, där inteckning på grund av skuldebrevet ej längre skall gälla.

Skuldebrev, som — — — med inteckningskontrollstämpel.

35 §.

Då renoverat — — — de höra.

Vad sålunda stadgats skall, där protokoll ej föres, äga motsvarande tillämpning, då dagboken, vari stämpelavgifterna antecknas, insändes till hovrätten.

36 §.

1. De insända stämpeldelarna skola i hovrätterna granskas och med protokollen eller dagböckerna jämföras av den eller de tjänstemän, som enligt den för vederbörande hovrätt gällande arbetsordning fått berörda arbete sig ålagt; och bör, i händelse granskningen utförts av annan tjänsteman än advokatfiskalen, de vid densamma befunna felaktigheter hos advokatfiskalen anmälas. För alla under ett år avlämnade protokoll och dagböcker bör granskningsarbetet vara fulländat senast inom slutet av det nästföljande året.

2. Finner advokatfiskalen — — — är föreskrivet.

37 §.

Å brädden — — — stämpelns belopp.

På enahanda — — — ägt rum.

Vad sålunda stadgats skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den i 35 § omförmälda dagboken.

50 §.

Åtal mot ämbets- eller tjänsteman för överträdelse av denna förordning anhängiggöres och utföres i den ordning, som i avseende på åtal för tjänstefel i allmänhet är föreskriven; dock att tiden för anställande av åtal för fel eller försummelse i avseende å stämpelbeläggning, för vilken enligt 35 § skall i hovrätt redovisas, beräknas till två år från den dag, då renoverat protokoll eller dagbok till hovrätten inkommit.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1933 utom i vad den avser ärenden angående inteckning i jordbruksinventarier samt beräkning av stämpelavgift vid förvärv av fast egendom på grund av tillskott, i vilka delar förordningen träder i kraft den 1 juli 1932.

Stockholm den 31 maj 1932.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

N ä r v a r a n d e: herrar *Nilsson* i Kristianstad, *Örne*, *Boman*, *Ericson* i Obergå, *Björnsson*, *Aström*, *Jönsson* i Boa, *Lövgren* i Nyborg, *Nylander* i Stockholm, *Olsson* i Ramsta, *Björklund*, *Olsson* i Golvvasta, *Olsson* i Gävle, *Nilsson* i Hörby, *Forsberg*, *Östergren*, *Larsson* i Örbyhus, *Ericson* i Boxholm och *Larson* i Tönnerså.
